

жемь единыя жены дѣло, и слушай, дали го имашь написано.

Единь человекъ едно време, кой то имаше жена почтенна и разумна, уничиваше сички те жены и хулеше ги. И жена та му думаше: мужу, недей хули общо сички те жены, но само лоши те. И онъ и думаше: сички те хулимъ, защо сички те са лоши. Единь пѣть жена та му рече: не хули общо жены те, защо не ти се е случило да се соединишь сосъ некая отъ лоши те. А онъ и рече: ако да ми се случеше некая отъ лоши те, щехъ да и отрежемъ носъ сосъ ножъ: и хулеше секій день сосѣды те си жены (комшіи те си), кои то непрестанно карахасе.

Въ единь убо день рече му жена та: днесъ на каква работа ще идешъ мъжу; И онъ и рече: днесъ ще отидемъ на нива, а ти наготви нещо, и донеси ми тамо да ядемъ, И така онъ убо отиде на нива, а жена та на торжище то, и купи рыбы: послѣ наготви и ястие, и отнесе му го на нива та, и яде: вращающися же слѣдъ обѣдъ назадъ, расфрѣля тайно рыбы те, що то ги имаше скрыты, по бразды те. Мужъ же станавши едно време да оре, виде рыбы те по бразды те и собра ги. И на вечерь та отиде въ къща та си радостень;